

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi verotuslain, sairausvakuutuslain 33 §:n ja kansaneläkelain 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verotuslakia sekä kansaneläkelakia ja sairausvakuutuslakia. Verotusmenettelyä on tarpeen yksinkertaistaa muun muassa sairausvakuutusmaksun porrastamisen vuoksi. Eräistä verohallinnon antamista toimeksiantotehtävistä ulkopuolisille ehdotetaan säädettäväksi verotuslaissa. Lisäksi verotus- ja kuulemismenettelyä ehdotetaan eräiltä osin kevennettäväksi. Esitykseen sisältyy myös eräitä verotuksen muutoksenha-

kua ja sen johdosta tehtävää maksuunpanon oikaisua joustavoittavia tarkistuksia. Ehdote-
tuilla muutoksilla jatketaan verotusmenettelyn uudistamista, jonka tarkoituksena on parantaa verohallinnon palvelukykyä ja verovelvollisen oikeusturvaa sekä edistää oikean verotuksen toteutumista.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja kansaneläkevakuutusmaksun määrääminen ja maksuunpanto

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja kansaneläkevakuutusmaksu määrätään ja maksuunpantaaan kunnallisverotuksen yhteydessä. Kunnallisveron osalta verotuksen toimittaa veron saavan kunnan verolautakunta tai verotoimisto. Asiasta säädetään verotuslain 63 §:ssä.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämisperusteet muuttuivat porrastetuiksi 1 päivästä heinäkuuta 1991 voimaan tulleella lailla (989/91). Muutos merkitsee maksun perimistä korotettuna 80 000 äyriä ylittävältä osalta. Tätä niin sanottua porrastusta sovelletaan ainakin vuosilta 1991 ja 1992 suoritettavaan sairausvakuutusmaksuun. Viimeksi mainittua sairausvakuutusmaksua koskeva laki (1698/91) annettiin 30 päivänä joulukuuta 1991.

Sairausvakuutusmaksun määrääminen por-

rastettuna on voimassa olevien säännösten mukaan hallinnollisesti raskasta. Se lisää verotuksen kustannuksia ja on teknisesti riskialtis. Lisäksi se omalta osaltaan vaarantaa verotuksen valmistumisen laissa säädetyssä ajassa.

Menettelyä ehdotetaan tämän vuoksi yksinkertaistettavaksi siten, että vakuutetun sairausvakuutusmaksu siirrettäisiin verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan tai verotoimiston määrättäväksi ja maksuunpantavaksi. Tämä on tarpeen, koska vakuutetun kunnallisverotuksessa verotettavat tulot saattavat kertyä useasta kunnasta, jolloin korotetun sairausvakuutusmaksun määrääminen edellyttää eri kunnissa kertyneiden ja maksuunpantujen veroäyrien kokonaismäärän selvittämistä. Koska kaikki verovelvollisen verotettavaa tuloa koskevat tiedot kootaan verovelvollisen kotikunnan verotoimistoon valtionveron määräämistä varten ja siellä tapahtuu käytännössä myös verovalmistelu, on verovelvollisen kotikunnan verotoimistolla jo nykyisin keskeinen asema verotuksen toimittamisessa. Ehdotettu muutos on tämän

vuoksi hallinnollisesti luontevin ja taloudellisin. Samalla voidaan varmistaa, ettei maksun määrääminen porrastettuna viivästytä verotuksen toimittamista.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu on lain mukaan määrättävä porrastettuna jo verovuodelta 1991. Muutos edellyttää tämän vuoksi verotuslain 63 ja 79 §:n sekä sairausvakuutuslain 33 §:n kiireellistä muuttamista. Koska ehdotus yksinkertaistaa toteutuessaan verotusmenettelyä, muutos ehdotetaan samalla toteuttavaksi pysyvänä. Samasta syystä muutos on aiheellista ulottaa koskemaan myös vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua, joka määrätään ja maksuunpannaan samassa yhteydessä kuin vakuutetun sairausvakuutusmaksu. Tämän vuoksi myös kansaneläkelain 4 §:ää ehdotetaan tarkistettavaksi vastaavilta osin. Veronsaajien keskinäinen asema säilyisi ennallaan.

1.2. Verohallinnon antamat toimeksiantotehtävät ulkopuolisille

Verotuksen toimittamiseksi on käytännön syistä välttämätöntä, että verohallinto voi käyttää apuna ulkopuolisia palveluja esimerkiksi tietojenkäsittely- ja postitustehtävissä sekä eräissä muissa näihin rinnastettavissa tehtävissä. Näissä tilanteissa esimerkiksi yksityinen palveluyritys tai toinen valtion viranomainen tai laitos suorittaa verohallinnon lukuun tiettyjä tehtäviä. Nämä tehtävät, jotka liittyvät verotuksen toimittamiseen, ovat luonteeltaan teknisiä ja avustavia. Niiden teettäminen verohallinnon omalla henkilökunnalla ei kaikilta osin ole tarkoituksenmukaista eikä taloudellista eikä käytännössä verotuksen toimittamiselle asetettujen määräaikojen vuoksi edes mahdollista. Tämän vuoksi puheena olevia palveluita on käytännössä jouduttu ostamaan myös verohallinnon ulkopuolelta. Tehtävien hoitaminen on näissä tapauksissa edellyttänyt myös verotusta koskevien tietojen antamista. Näissä niin sanotuissa verotustietojen toimeksiantoluovutuksissa on kysymys verohallinnon tehtävien suorittamisesta verohallinnon toimeksiannosta ja verohallinnon lukuun. Tällöin tietoja ei anneta tehtävän suorittajan omaan käyttöön.

Puheena olevista luovutuksista ei kuitenkaan tällä hetkellä ole nimenomaisia säännöksiä verotuslaissa. Tältä osin verotuslain 132 §, jossa säädetään verotustietojen luovuttamisesta, edellyttäisi täydentämistä. Henkilörekisterilain

(471/87) 18 §:n 4 momentin säännökset ovat verohallinnon tarpeita varten puutteellisia, ja niiden soveltaminen on tulkinnallista.

Verotuslaissa säädetty salassapitovelvollisuus koskee lain 133 §:n mukaan vain virassa tai julkisessa toimessa taikka 132 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa saatuja tietoja. Tämän vuoksi verohallinnon toimeksiannoista on käytännössä jouduttu laatimaan kirjallinen sopimus, jossa on määritelty sopimusosapuolen salassapitovelvollisuus. Sopimusten perusteella tietoja on luovutettu muun muassa valtion tietokonekeskukselle, yksityisille veroluokitusten tekijöille ja atk-konsulteille. Myös postituspalveluja on sopimuksen perusteella ostettu postilta. Viimeksi Helsingin seudun verovirastot ostivat postilta vuoden 1991 verotusta varten palautettavien veroilmoituskuorten jälkilajittelupalvelun. Tällöin posti sitoutui sopimuksen perusteella myös olemaan koskematta ilmoituskuorten sisältöön. Nykyistä sopimuksenvaraista tilannetta ei voi pitää tyydyttävänä, ja asian säännöstämistarpeeseen on muun muassa tietosuojavaluutettu kiinnittänyt huomiota.

Tämän vuoksi niin sanotuista verotustietojen toimeksiantoluovutuksista ehdotetaan säädettäväksi verotuslain 132 §:ssä. Samalla verotuslain 133 §:ssä säädetty salassapitovelvollisuus ja lain 124 ja 124 a §:n nojalla säädetyt rangais- tuseuraamukset salassapitovelvollisuuden rikkomisesta laajenisivat koskemaan kaikkia verohallinnolta toimeksiantotehtävän saaneita osapuolia.

Ehdotettu muutos täydentäisi ja selkeyttäisi ulkopuolisten palvelujen käyttöä siten, ettei verovelvollisten oikeusturvaa tai tietosuojaa missään tilanteissa vaarannettaisi.

1.3. Verotusmenettelyn yksinkertaistaminen

Verotuslakiin ehdotetaan tässä yhteydessä tehtäväksi myös eräitä muita verotusmenettelyä yksinkertaistavia muutoksia, jotka toteutessaan keventävät hallintoa.

Kuulemismenettely verotusasiamiehen ja tarkastusasiamiehen määräämisen yhteydessä on muodostunut pelkäksi muodollisuudeksi, mikä on hidastanut asiamiesmääräysten antamista ja viivyttänyt valitusasioiden käsittelyä. Kuntien keskusjärjestöjen kuulemisesta ehdotetaan tämän vuoksi luovuttavaksi. Ehdotus on kuntien keskusjärjestöjen taholta esitetyn toivomuksen mukainen.

Lääninverolautakuntakäsittelyn valmistava-

na vaiheena veron saavien kuntien verolautakunnat tekevät nykyisin oman ehdotuksensa verotuksen toimittamisesta ja tulon jakoperusteista asianomaisten kuntien kesken. Menettely on hallinnollisesti raskas. Tulon jakoperusteiden vakiinnuttua nämä verolautakuntien vuosittain tekemät ehdotukset ovat menettäneet käytännössä merkityksensä. Ne vain työllistävät hallintoa ja viivyttävät verotuksen toimitamista. Saman asian käsittely sekä lääninverolautakunnassa että asianomaisten kuntien verolautakunnissa merkitsee töiden päällekkäisyyttä ja asioiden siirtoa käsittelystä toiseen ilman, että ehdotuksilla on todellista merkitystä lopputuloksen kannalta. Käytännössä ehdotuksilla ei juuri ole ollut vaikutusta myöskään tulkinnanvaraisiin tapauksiin, jotka ovat yleensä lääninverolautakunnan käsittelystä riippumatta joka tapauksessa johtaneet muutoksenhakukeinojen käyttämiseen. Puheena olevista verolautakuntien ehdotuksista ehdotetaan tämän vuoksi luovuttavaksi. Ehdotus edellyttää verotuslain 64 §:n 1 momentin ja 72 a §:n tarkistamista.

Vastaavin perustein ehdotetaan luovuttavaksi myös niin sanotusta sopimusmenettelystä, josta säädetään verotuslain 64 a §:ssä. Sopimusmenettely tulee kysymykseen tapauksissa, joissa ammatinharjoittajan tai maatilataloudenharjoittajan on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle tai liikkeenharjoittajan on suoritettava veroa kahdelle kunnalle. Menettely edellyttää, että verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tekee ehdotuksen tulolähteen verotettavan tulon jakoperusteista eri kuntien kesken. Jos veron saavan kunnan verolautakunta hyväksyy tämän ehdotuksen, se toimittaa verotuksen ehdotuksen mukaisesti. Muussa tapauksessa verotuksen toimittaa lääninverolautakunta. Tulon jakoperusteiden vakiinnuttua puheena olevien ehdotusten tekemisellä ja niiden hyväksymisellä ei enää ole käytännössä merkitystä. Nykyinen sopimusmenettely vain lisää byrokratiaa ja monimutkaistaa verotusmenettelyä. Menettelyä ehdotetaan tämän vuoksi kevennettäväksi siten, että veron saavan kunnan verolautakunta toimittaisi verotuksen verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan tekemän laskelman pohjalta. Ehdotus edellyttää verotuslain 64 a §:n ja 72 a §:n tarkistamista. Ehdotus vähentäisi hallinnon työ määrää ja yksinkertaistaisi verotusmenettelyä.

Verotoimiston ja verolautakunnan välistä työnjakoa ehdotetaan kehitettäväksi tarkoituk-

senmukaisempaan suuntaan. Tarkoituksena on, ettei verolautakunta joutuisi käsittelemään rutiiniasioita, joissa päätöksen sisältö on jo etukäteen selvä. Nykyisin markkamäärältään aivan vähäisetkin yhtymiä koskevat asiat edellyttävät lautakuntakäsittelyä. Yhtymään olisi tältä osin tarkoituksenmukaista soveltaa samoja säännöksiä kuin verovelvolliseen. Tällöin verolautakunta käsittelee vain ne tapaukset, joissa poikkeama veroilmoituksesta on markkamäärältään vähintään 10 000 markkaa. Verotuslain 72 a §:ää ehdotetaan tämän mukaisesti tarkistettavaksi. Ehdotus suuntaisi toteutuessaan verolautakunnan työpanosta vähämerkityksellisistä ja rutiininomaisista asioista merkittävimpiin asioihin. Verolautakunnalla säilyisi kuitenkin edelleen oikeus ottaa käsiteltäväkseen mikä tahansa tarpeellisenä pitämänsä asiaryhmä tai verovelvollista koskeva asia.

1.4. Verotuksen muutoksenhaun ja sen johdosta tehtävän maksuunpanon oikaisun sekä uudelleen toimitettavan verotuksen joustavoittaminen

Valtionverotuksessa yhteisverotettavat puoliset eivät tähän asti ole voineet tehdä veromuistutusta, jos heidän verotuksensa on toimitettu eri kunnissa sen vuoksi, että heillä on eri kotikunta. Koska verohallinnolla on nykyisin riittävät tekniset valmiudet veromuistutusten käsittelyyn myös näissä tilanteissa, veromuistutuksen tekemisen kieltävä viittaus ehdotetaan poistettavaksi verotuslain 92 §:stä. Ehdotus parantaa toteutuessaan verovelvollisen oikeusturvaa.

Verolautakunta ja tutkijalautakunta eivät voi nykyisin itse siirtää asiaa oikean verolautakunnan käsiteltäväksi, jos ne oikaisuasiaa tai veromuistutusta käsitellessään havaitsivat, että vero on määrätty väärässä verotuspaikassa. Tämä siirto-oikeus on nykyisin vain lääninoikeudella ja korkeimmalla hallinto-oikeudella. Verolautakunnan ja tutkijalautakunnan on siten siirrettävä asia ensin lääninoikeudelle, joka puolestaan siirtää asian oikeaan verotuspaikkaan. Asiasta säädetään verotuslain 97 §:ssä. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös verolautakunta ja tutkijalautakunta voisivat siirtää asian oikeaan verotuspaikkaan. Toteutuessaan ehdotus joustavoittaa ja keven-tää menettelyä ja parantaa verovelvollisen oikeusturvaa.

Verotuslain 100 a §:ää ehdotetaan laajennet-

tavaksi siten, että verotusta voitaisiin lainkohdan nojalla oikaista myös niissä tapauksissa, joissa verovelvollisen verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla. Tämä niin sanottu seurannaismuutos ehdotetaan tehtäväksi viimeksi mainitun verovelvollisen verotukseen. Muutos koskisi lähinnä niitä tapauksia, joissa verovelvolliset ovat etuyhteydessä toisiinsa, kuten puoliset, henkilöyhtiöt ja niiden yhtiömiehet sekä osakeyhtiöt ja niiden hallitsevat osakkaat. Näissä tapauksissa verotusta voitaisiin yleensä oikaista verovelvollisen eduksi tai hänen vahingokseen määrääjoista riippumatta. Oikaisua ei kuitenkaan saisi tehdä, jos se olisi erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvollista kuultaisiin ennen oikaisun tekemistä. Ehdotus edistäisi oikean verotuksen toteutumista ja poistaisi spekulatiivisten valitusten tekemisen, jotka ovat johtaneet tilanteisiin, joissa ketään ei veroteta tulosta.

2. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä virkatyönä verohallituksen tekemän ehdotuksen pohjalta. Ehdotus kuulemismenettelystä luopumisesta verotusasiamiehen ja tarkastusasiamiehen määräämisen yhteydessä perus-

tuu myös kuntien keskusjärjestöjen tekemään aloitteeseen. Sairausvakuutusmaksun porrastamisen edellyttämien menettelymuutosten valmistelussa on oltu yhteydessä sosiaali- ja terveysministeriöön. Verohallinnon antamia toimeksiantotehtäviä ulkopuolisille koskeva säännösehdotus on valmisteltu yhteistyössä tietosuojavaltutetun kanssa. Verotuksen seurannaismuutosta koskevaa ehdotusta on valmisteltu yhteistyössä verotuksen oikeussuojatoimikunnan kanssa.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Ehdotettujen muutosten vaikutuksia ei voida tässä vaiheessa täsmällisesti arvioida. Muutokset vähentäisivät kuitenkin verohallinnon työmäärää ja kokonaiskustannuksia. Henkilötyöajan säästöt voidaan suunnata verotuksen valmistumisen turvaamiseen ja asiakaspalvelutehtäviin. Määräämällä korotettu sairausvakuutusmaksu nyt ehdotetulla tavalla voidaan välttää vähintään yli miljoonan markan suuruisia lisäkustannuksia. Samalla voidaan välttää lisäkustannukset, jotka verotuksen viivästyisestä muutoin aiheutuisivat.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Verotuslaki

21 ja 28 §. *Verotusasiamiehen ja tarkastusasiamiehen määrääminen.* Lääninverovirasto määrää 21 §:n 2 momentin mukaan lääninverolautakuntaan verotusasiamiehet ja näiden varamiehet. Vastaavasti verohallitus määrää 28 §:n 2 momentin mukaan lääninoikeuteen tarkastusasiamiehen ja tämän varamiehen. Molemmissa tapauksissa kuntien keskusjärjestöjä on kuultava ennen asiamiehen määräämistä. Puheena olevia lainkohtia ehdotetaan tarkistettaviksi siten, että kuulemisesta luovutaan verotusasiamiehen ja tarkastusasiamiehen määräämisen yhteydessä.

63 ja 79 §. *Vakuutetun kansaneläkevakuutus-*

maksun ja sairausvakuutusmaksun määrääminen ja maksuunpano. Lain 63 §:ssä säädetään siitä, mikä verotoimisto tai verolautakunta toimittaa verotuksen. Vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun määrää veron saavan kunnan verolautakunta tai verotoimisto. Asiasta säädetään 63 §:n 1 momentin 2 kohdassa, kansaneläkelain (347/56) 4 §:n 1 momentissa ja sairausvakuutuslain 33 §:n 2 momentissa (462/85).

Silloin kun vakuutetun kunnallisverotuksessa verotettavat tulot kertyvät useasta kunnasta, korotetun sairausvakuutusmaksun määrääminen edellyttää nykyisin, että tiedot eri verosajakuntien veroäyrien määristä kootaan ensin verovelvollisen kotikunnan verotoimistoon. Sen jälkeen tiedot kullekin kunnalle kuuluvasta suhteellisesta sairausvakuutusmaksun osasta

toimitetaan asianomaisen kunnan verolautakunnalle. Tietojen siirto kotikunnan verolautakunnalta veronsaajakuntien verolautakunnille on työvaiheena virhealtis. Myös korotettua maksua vastaavan osuuden laskeminen ja jakaminen eri kuntien kesken aiheuttaa epäselvyyksiä. Lisäksi työvaiheiden ajoittaminen ja sovittaminen eri veropiirien kesken on ongelmallista. Nykyinen menettely saattaa siten vaarantaa verotuksen toimittamisen ja sairausvakuutusmaksun määräämisen vuodelta 1991 laissa edellytetyllä tavalla.

Lain 63 §:n 1 momentin 1 kohtaa ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto toimittaisi verotuksen myös vakuutetun sairausvakuutusmaksun osalta. Menettelyn yksinkertaistamiseksi on tarpeen, että lainkohta samalla ulotetaan koskemaan myös vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua. Samasta syystä muutoksia ehdotetaan toteutettavaksi pysyvänä.

Lain 79 §:n 3 momentin mukaan verotoimisto määrää ja maksuunpanee kansaneläkevakuutusmaksun sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty. Lainkohtaa ehdotetaan tarkistettavaksi 63 §:n 1 momentin 1 kohtaa koskevaa ehdotusta vastaavasti. Tällöin verovelvollisen kotikunnan verotoimisto määräisi ja maksuunpanisi kokonaisuudessaan vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksut. Asia edellyttää lisäksi sairausvakuutuslain ja kansaneläkelain tarkistamista.

64 §. *Lääninverolautakuntamenettely.* Lainkohdassa säädetään menettelystä lääninverolautakunnassa. Puheena oleva lautakunta vahvistaa liikkeenharjoittajan tulon, kun siitä on suoritettava veroa vähintään kolmelle kunnalle. Lisäksi lautakunta vahvistaa tulon jakoperusteet asianomaisten kuntien kesken sekä sen, miten ansiotulo jaetaan puolisoitten kesken. Ennen kuin lääninverolautakunta vahvistaa tulon ja jakoperusteet, on asianomaisten verotoimistojen ja kuntien verolautakuntien tehtävä oma ehdotuksensa tulon vahvistamisesta ja jakoperusteista. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että puheena olevista kuntien verolautakuntien ehdotuksista luovuttaisiin.

64 a §. *Sopimusmenettely.* Lainkohdassa tarkoitettua menettelyä ehdotetaan kevennettäväksi siten, että verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto tekisi kunnallisverotusta varten laskelman lainkohdassa tarkoitettun tulon jakoperusteista eri kuntien kes-

ken. Laskelma olisi annettava viipymättä tiedoksi muille verotoimistoille, jotka toimittaisivat omalta osaltaan verotuksen laskelman mukaisesti.

72 a §. *Verotoimiston ja verolautakunnan välinen toimivalta.* Pykälän 2 momentin 1 kohdan mukaan verolautakunta käsittelee nykyisin lääninverolautakunnassa tai 64 a §:n mukaisessa menettelyssä vahvistettavaa tuloa ja jakoperusteita koskevat asiat. Koska verolautakunnan käsittely edellä tarkoitetuissa tapauksissa on ehdotettu poistettavaksi, olisi 72 a §:ää vastaavilta osin tarkistettava.

Verolautakunnan on nykyisin käsiteltävä kaikki asiat, jotka koskevat maatilataloutta tai elinkeinotoimintaa harjoittavan yhtymän tulon vahvistamista ja sen jakamista yhtymän osakkaille. Asiasta säädetään pykälän 2 momentin 2 kohdassa. Koska markkamäärältään aivan vähäisten yhtymien koskevien asioiden käsittely lautakunnassa ei ole tarkoituksenmukaista, lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi yhtymää koskeva viittaus. Tällöin verolautakunta vahvistaisi yhtymän tulon ja sen jakamisen yhtymän osakkaille pykälän 1 momentin 2 kohdassa ja verotusasetuksen 39 a §:ssä (1443/91) tarkoitetuissa tapauksissa eli tapauksissa, joissa poikkeama veroilmoituksesta on markkamäärältään vähintään 10 000 markkaa. Tämän estämättä verolautakunnalla säilyisi edelleen oikeus ottaa käsiteltäväkseen mikä tahansa tarpeellisenä pitämänsä asiaryhmä tai verovelvollista koskeva asia. Asiasta säädetään pykälän 3 momentissa. Edellä ehdotettujen tarkistusten johdosta pykälän 2 ja 3 momentti ehdotetaan yhdistettäväksi uudeksi 2 momentiksi. Samalla ehdotetaan, että myös verojohdaja voisi jatkossa määrätä asian verolautakunnan käsiteltäväksi ilman, että hänen tarvitsee erikseen perustella asian määräämistä lautakunnan käsiteltäväksi asian merkityksellä.

92 §. *Veromuistutus.* Pykälän 5 momentissa säädetään tapauksista, joissa ei nykyisin voi tehdä veromuistutusta. Kielto koskee muun muassa valtionverotuksessa yhteisverotettavia puolisoita, joiden verotus on toimitettu eri kunnissa sen vuoksi, että heillä on eri kotikunta. Verohallinnolta on tähän asti puuttunut tarvittavat tekniset valmiudet muistutusten käsittelyyn näissä tapauksissa. Koska ongelma on tältä osin poistunut, veromuistutuksen tekemisen kieltävä viittaus ehdotetaan poistettavaksi pykälän 5 momentista.

97 §. *Asian siirto oikeaan verotuspaikkaan.*

Jos veroa ei ole määrätty oikeassa verotuspaikassa, lääninoikeus tai korkein hallinto-oikeus voi valitusta käsitellessään ratkaista itse välittömästi asian myös tältä osin. Jollei se ole mahdollista, lääninoikeus tai korkein hallinto-oikeus voi siirtää asian asianomaisen oikean verolautakunnan tai verotoimiston ratkaistavaksi. Lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös verolautakunnalla käsitellessään oikaisuasiaa ja tutkijalautakunnalla käsitellessään veromuistutusta olisi vastaava siirto-oikeus kuin nykyisin lääninoikeudella ja korkeimmalla hallinto-oikeudella.

100 a §. *Seurannaismuutos.* Pykälässä säädetään niin sanotun seurannaismuutoksen tekemisestä. Sen 1 momentti koskee tapauksia, joissa verovelvollisen tietyn verovuoden verotusta on muutettu hänen toisen verovuoden verotukseensa vaikuttavalla tavalla. Viimeksi mainitun verovuoden verotusta voidaan tällöin oikaista muutosta vastaavasti, vaikka jälkiverotuksen tai veronoinnituksen edellytykset puuttuisivat.

Jos muutos vaikuttaa toisen verovelvollisen verotukseen, vastaavaa oikaisua ei voida nykyisin tehdä viimeksi mainitun verovelvollisen verotuksessa. Ongelma on korostunut sen jälkeen, kun verovelvollisen yleinen valitusaikea piteni viiteen vuoteen. Koska toisaalta veronsaajien valitusaikea on nykyisin puoli vuotta, veroviranomainen jälkiverotuksen ja veronoinnituksen edellytysten puuttuessa ei voi myöhemmin korjata tämän ajankohdan jälkeen havaittua säännönmukaisessa verotuksessa virheellisesti ratkaistua asiaa. Tilanne on samalla mahdollistanut spekulatiivisten valitusten tekemisen, jolloin tulo voimassa olevien säännösten mukaan voi jäädä kokonaan verottamatta. Tätä ei ole tarkoitettu.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että lainkohdassa tarkoitettun seurannaismuutoksen tekeminen ulotettaisiin koskemaan myös toisen verovelvollisen verotukseen kohdistuvia muutoksia, jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Tällaisena erityisen poikkeuksellisenä olosuhteena voi pitää esimerkiksi tilannetta, jossa verovelvollisten välinen etuyhteys on katkennut. Ennen seurannaismuutoksen tekemistä verovelvolliselle ehdotetaan varattavaksi tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeeton. Pykälää ehdotetaan tämän mukaisesti muutettavaksi. Samalla eräitä lainkohdan sanontoja ehdotetaan ajanmukaistettavaksi. Nykyisessä 2 momentissa on

säädetty mahdollisuudesta oikaista yhtymän osakkaan verotusta. Pykälän sanamuotoa on ehdotettu väljennettäväksi siten, että se koskisi myös nykyisessä 2 momentissa tarkoitettuja tilanteita. Tällöin nykyisen 2 momentin säännös ei ole tarpeen.

132 §. *Verotustietojen luovuttaminen.* Pykälässä säädetään verotusta koskevien tietojen luovuttamisesta. Salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset sisältyvät lain 133 §:ään. Verotustietojen salassapito huomioon ottaen on tarpeen, että laissa säädettäisiin erikseen myös niistä tilanteista, joissa verohallinto luovuttaa verotusta koskevia tietoja verohallinnon toimeksiannosta tapahtuvaa tietojenkäsittelyä, tutkimusta, postitusta ja muita niihin verrattavia tehtäviä varten. Lain 132 §:ään ehdotetaan tämän vuoksi lisättäväksi uusi asiaa koskeva 8 momentti. Samalla lainkohtaan ehdotetaan lisättäväksi täsmennys, jonka perusteella verohallinto veloitetaan varmistumaan tarvittavasta tietojen suojauksesta ja menettelyjen asianmukaisuudesta. Tältä osin säännös lähinnä selvittää verohallinnolla muutoinkin jo olevaa velvollisuutta huolehtia tietojen suojaamisesta ja menettelyjen asianmukaisuudesta.

1.2. Sairausvakuutuslaki

33 §. *Sairausvakuutusmaksun määrääminen.* Pykälässä säädetään vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruudesta ja määräämisestä. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi siten, ettei se estä sairausvakuutusmaksun määräämistä ja maksuunpanemista verovelvollisen kotikunnan verolautakunnassa tai verotoimistossa.

1.3. Kansaneläkelaki

4 §. *Kansaneläkevakuutusmaksun määrääminen.* Pykälässä säädetään vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun määräämisestä. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi sairausvakuutuslain 33 §:n 2 momenttiin ehdotettua muutosta vastaavasti.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun ne on hyväksytty

ja vahvistettu. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

desta tai lisäystä verosta, ne olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa sääntämisyjärjestyksessä.

3. Sääntämisyjärjestys

Koska lakiehdotuksissa ei ole kysymys uu-

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 21 §:n 2 momentti, 28 §:n 2 momentti, 63 §:n 1 momentin 1 kohta, 64 §:n 1 momentti, 64 a ja 72 a §, 79 §:n 3 momentti, 92 §:n 5 momentti, 97 § sekä 100 a §,

sellaisena kuin ne ovat, 21 §:n 2 momentti ja 28 §:n 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1243/88), 63 §:n 1 momentin 1 kohta, 72 a §, 92 §:n 5 momentti, 97 § ja 100 a § 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87), 64 §:n 1 momentti 9 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (957/90) sekä 64 a § ja 79 §:n 3 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), sekä

lisätään 132 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä toukokuuta 1980 ja 29 päivänä joulukuuta 1988 annetuilla laeilla (361/80 ja 1265/88), uusi 8 momentti seuraavasti:

21 §

Lääninverovirasto määrää yhden tai useampia verotusasiamiehiä ja heille varamiehet. Verotusasiamiehen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta.

kunnalle, sen läänin lääninverolautakunta, jossa on verovelvollisen kotikunta, vahvistaa tällaisen verovelvollisen liikkeen tulon sekä sen perusteen, jonka mukaan tulo jaetaan asianomaisten kuntien ja yhtymän osakkaiden kesken. Samoin lääninverolautakunta vahvistaa sen perusteen, jonka mukaan ansiotulo määrätään ja jaetaan puolisoitten kesken.

28 §

Verohallitus määrää tarkastusasiamiehen ja hänen varamiehensä.

63 §

Verotuksen toimittaa:

1) valtionveron sekä vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksujen osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

64 a §

Milloin yhtenä tulolähteenä pidettävää ammattia tai maatilataloutta on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle, tai liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle kunnalle, verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan tai verotoimiston on verotusta toimittaessaan tehtävä laskelma niistä perusteista, joiden mukaisesti tulolähteen verotettava tulo on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken. Laskelma on annettava viipymättä tiedoksi muiden asianomaisten kuntien verotoimistoille, joiden tulee toimittaa verotus omalta osaltaan sen mukaisesti.

64 §

Jos liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kolmelle tai useammalle

72 a §

Verotoimisto käsittelee asiat, jotka koskevat säännönmukaisessa verotuksessa:

1) ilmoitettuihin tietoihin perustuvaa verotusta;

2) laskelma-, arvio- tai harkintaverotusta, jos verovelvollisen tai yhtymän tuloihin lisättävä ja tämän vaatimista laissa säädettyistä vähennyksistä poistettava määrä sekä muu poikkeaminen veroilmoituksesta ei yhteensä ylitä asetuksessa säädettävää määrää;

3) muutosta, joka ei vaikuta veron määrään;

4) veroilmoituksen oikaisemista selvän laskutai kirjoitusvirheen johdosta.

Verojohtaja voi määrätä verolautakunnan käsiteltäväksi tai verolautakunta voi ottaa käsiteltäväkseen tiettyä asiaryhmää tai verovelvollista koskevan 1 momentissa tarkoitettun asian.

79 §

Vakuutetun kotikunnan verotoimiston on sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään määrättävä ja maksuunpantava vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksut eri kunnissa maksuunpantujen veroäyrien yhteismäärän perusteella.

92 §

Veromuistutusta ei saa tehdä lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta eikä myöskään veronoikaisusta, jälkiverotuksesta tai verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa.

97 §

Jos muistutusta tai valitusta käsiteltäessä havaitaan, että veroa ei ole määrätty oikeassa verotuspaikassa, tutkijalautakunnan, läänin-

keuden tai korkeimman hallinto-oikeuden, jolleivät ne katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, on siirrettävä asia sille verolautakunnalle tai verotoimistolle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus. Vastaavasti oikaisua käsiteltäessä verolautakunnan on siirrettävä asia sille verolautakunnalle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.

100 a §

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, verotoimisto oikaisee viimeksi mainitun verovuoden tai verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka jälkiverotuksen tai veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

Verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, ennen oikaisun tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Seurannaismuutosta tehtäessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä 96 e §:ssä säädetään.

132 §

Verohallinto voi, varmistuttuaan tarvittavasta tietojen suojauksesta ja menettelyjen asianmukaisuudesta, antaa salassapitosäännösten estämättä verotustietoja verohallinnon toimeksiannosta tapahtuvaa tietojenkäsittelyä, tutkimusta, postitusta tai muita niihin verrattavia tehtäviä varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1992.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**sairausvakuutuslain 33 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 33 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (462/85), seuraavasti:

33 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1992.

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, vahvistettujen veroäyrien yhteismäärän perusteella.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki**kansaneläkelain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1992.

Vakuutetun vakuutusmaksu määrätään hänelle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, vahvistettujen veroäyrien yhteismäärän perusteella.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

1.

Laki**verotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 21 §:n 2 momentti, 28 §:n 2 momentti, 63 §:n 1 momentin 1 kohta, 64 §:n 1 momentti, 64 a ja 72 a §, 79 §:n 3 momentti, 92 §:n 5 momentti, 97 § sekä 100 a §,

sellaisena kuin ne ovat, 21 §:n 2 momentti ja 28 §:n 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1243/88), 63 §:n 1 momentin 1 kohta, 72 a §, 92 §:n 5 momentti, 97 § ja 100 a § 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87), 64 §:n 1 momentti 9 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (957/90) sekä 64 a § ja 79 §:n 3 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), sekä

lisätään 132 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä toukokuuta 1980 ja 29 päivänä joulukuuta 1988 annetuilla laeilla (361/80 ja 1265/88), uusi 8 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

21 §

21 §

Lääninverovirasto määrää *kuntien keskusjärjestöjä kuultuaan lautakuntaan* yhden tai useampia verotusasiamiehiä ja heille varamiehet. Verotusasiamiehen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta.

Lääninverovirasto määrää yhden tai useampia verotusasiamiehiä ja heille varamiehet. Verotusasiamiehen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta.

28 §

28 §

Tarkastusasiamiehen ja hänen varamiehensä määrää verohallitus *kuultuaan kuntien keskusjärjestöjä*.

Verohallitus määrää tarkastusasiamiehen ja hänen varamiehensä.

63 §

63 §

Verotuksen toimittaa:

Verotuksen toimittaa:

1) valtionveron osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

1) valtionveron *sekä vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksujen* osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

64 §

64 §

Jos liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kolmelle tai useammalle kunnalle, vahvistaa sen läänin lääninverolautakunta, jossa on verovelvollisen kotikunta, tällaisen verovelvollisen liikkeen tulon sekä sen perusteen, jonka mukaan tulo jaetaan asian-

Jos liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kolmelle tai useammalle kunnalle, sen läänin lääninverolautakunta, jossa on verovelvollisen kotikunta, vahvistaa tällaisen verovelvollisen liikkeen tulon sekä sen perusteen, jonka mukaan tulo jaetaan asian-

Voimassa oleva laki

omaisten kuntien ja yhtymän osakkaiden kesken. Samoin lääninverolautakunta vahvistaa sen perusteen, jonka mukaan ansiotulo määrätään ja jaetaan puolisoiden kesken. *Ennen tulon ja jakoperusteiden vahvistamista on asianomaisten kuntien verolautakuntien tehtävä ehdotuksen verotuksen toimittamisesta sekä niistä perusteista, jonka mukaan tulo jaetaan asianomaisten kuntien kesken.*

64 a §

Milloin yhtenä tulolähteenä pidettävää ammattia tai maatilataloutta on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle tai liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle kunnalle, on verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan verotusta toimittaessaan tehtävä ehdotus niistä perusteista, joiden mukaisesti tulolähteen verotettava tulo on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken. Verolautakunnan on annettava ehdotuksensa viipymättä tiedoksi muiden asianomaisten kuntien verolautakunnille, joiden tulee, *jos ne hyväksyvät ehdotuksen*, toimittaa verotus omalta osaltaan sen mukaisesti. *Mikäli joku näistä verolautakunnista ei hyväksy ehdotusta, toimitetaan verotus 63 §:n ja 63 a §:n säännöksistä poiketen soveltuvin osin 64 §:ssä tarkoitettulla tavalla.*

72 a §

Verotoimisto käsittelee asiat, jotka koskevat säännönmukaisessa verotuksessa:

1) ilmoitettuihin tietoihin perustuvaa verotusta;

2) laskelma-, arvio- tai harkintaverotusta, jos verovelvollisen tai muun kuin erillisenä verovelvollisena verotettavan yhtymän tuloihin lisättävä ja tämän vaatimista laissa säädetyistä vähennyksistä poistettava määrä sekä muu poikkeaminen veroilmoituksesta ei yhteensä ylitä asetuksella säädettävää määrää;

3) muutosta, joka ei vaikuta veron määrään;

4) veroilmoituksen oikaisemista selvän laskutai kirjoitusvirheen johdosta.

Verolautakunta käsittelee kuitenkin myös 1 momentissa tarkoitettun asian, jos:

1) *se koskee tulon ja sen jakoperusteiden vahvistamista lääninverolautakunnassa tai 64 a §:n mukaisessa menettelyssä;*

2) *se koskee maatilataloutta tai elinkeinotoi-*

Ehdotus

omaisten kuntien ja yhtymän osakkaiden kesken. Samoin lääninverolautakunta vahvistaa sen perusteen, jonka mukaan ansiotulo määrätään ja jaetaan puolisoiden kesken.

64 a §

Milloin yhtenä tulolähteenä pidettävää ammattia tai maatilataloutta on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle, tai liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle kunnalle, verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan tai verotoimiston on verotusta toimittaessaan tehtävä *laskelma* niistä perusteista, joiden mukaisesti tulolähteen verotettava tulo on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken. *Laskelma* on annettava viipymättä tiedoksi muiden asianomaisten kuntien *verotoimistoille*, joiden tulee toimittaa verotus omalta osaltaan sen mukaisesti.

72 a §

Verotoimisto käsittelee asiat, jotka koskevat säännönmukaisessa verotuksessa:

1) ilmoitettuihin tietoihin perustuvaa verotusta;

2) laskelma-, arvio- tai harkintaverotusta, jos verovelvollisen tai yhtymän tuloihin lisättävä ja tämän vaatimista laissa säädetyistä vähennyksistä poistettava määrä sekä muu poikkeaminen veroilmoituksesta ei yhteensä ylitä asetuksessa säädettävää määrää;

3) muutosta, joka ei vaikuta veron määrään;

4) veroilmoituksen oikaisemista selvän laskutai kirjoitusvirheen johdosta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mintaa harjoittavan yhtymän tulon vahvistamista ja sen jakamista yhtymän osakkaille;

3) *verojohdaja määrää, että tiettyä asiaryhmää tai verovelvollista koskeva asia on sen merkityksen vuoksi käsiteltävä verolautakunnassa.*

Verolautakunta voi ottaa käsiteltäväkseen muunkin kuin 2 momentissa tarkoitetun asian.

Verojohdaja voi määrätä verolautakunnan käsiteltäväksi tai verolautakunta voi ottaa käsiteltäväkseen tiettyä asiaryhmää tai verovelvollista koskevan 1 momentissa tarkoitetun asian.

79 §

Niin ikään verotoimiston on sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty, määrättävä ja maksuunpantava kansaneläkevakuutusmaksu.

79 §

Vakuutetun kotikunnan verotoimiston on sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään määrättävä ja maksuunpantava vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksut eri kunnissa maksuunpantujen veroäyriä yhteismäärän perusteella.

92 §

Lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta, samoin kuin veronoikaisusta, jälkiverotuksesta ja verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa, ei saa tehdä veromuistutusta. *Veromuistutusta ei myöskään saa tehdä silloin, kun valtionverotuksessa yhteisverotettavien puolisoiden verotus on toimitettu eri kunnissa siitä johtuen, että heillä on eri kotikunta.*

92 §

Veromuistutusta ei saa tehdä lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta eikä myöskään veronoikaisusta, jälkiverotuksesta tai verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa.

97 §

Jos valitusta käsiteltäessä havaitaan, että veroa ei ole määrätty oikeassa verotuspaikassa, on lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden, jolleivät ne katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, siirrettävä se sille verolautakunnalle tai verotoimistolle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.

97 §

Jos *muistutusta tai* valitusta käsiteltäessä havaitaan, että veroa ei ole määrätty oikeassa verotuspaikassa, *tutkijalautakunnan, lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden, jolleivät ne katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, on siirrettävä asia sille verolautakunnalle tai verotoimistolle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus. Vastaavasti oikaisua käsiteltäessä verolautakunnan on siirrettävä asia sille verolautakunnalle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.*

100 a §

Jos verovelvollisen jonkin verovuoden verotusta on jälkiverotuksella, veronoikaisulla, 84 §:ssä tarkoitetulla takaisinosoituksella, uudelleen toimitetulla verotuksella taikka veromuistutukseen tai valitukseen annetulla päätöksellä muutettu toisen verovuoden verotukseen vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainitun verovuoden verotus-

100 a §

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, verotoimisto oikaisee viimeksi mainitun verovuoden tai verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. *Seurannaismuutos* voidaan tehdä,

Voimassa oleva laki

ta oikaistaan muutosta vastaavasti. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka jälkiverotuksen tai veronoikaisun edellytykset puuttuisivat. *Oikaisua tehtäessä noudatetaan muuten soveltuvien osin, mitä 96 e §:ssä on säädetty.*

Jos verolautakunta on veronoikaisuna tai muutoksenhakuviranomainen muutoksenhaun johdosta määrännyt, että kahta tai useampaa verovelvollista on tietystä tulosta tai varallisuudesta verotettava niin kuin sellaita yhtymää, jota ei veroteta erillisenä verovelvollisena, taikka jos tällaisen yhtymän verotettavaa tuloa tai varallisuutta taikka niiden jakoa on verolautakunnan tai muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella muutettu, asianomaisen verotoimiston on tehtävä vastaava oikaisu yhtymän osakkaan verotukseen. Jäljennös edellä tarkoitettusta päätöksestä on lähetettävä asianomaiselle verotoimistolle. Muuten noudatetaan soveltuvien osin, mitä 96 e §:ssä on säädetty.

132 §

Ehdotus

vaikka jälkiverotuksen tai veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

Verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, ennen oikaisun tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Seurannaismuutosta tehtäessä noudatetaan muutoin soveltuvien osin, mitä 96 e §:ssä säädetään.

132 §

Verohallinto voi, varmistuttuaan tarvittavasta tietojen suojauksesta ja menettelyjen asianmukaisuudesta, antaa salassapitosäännösten estämättä verotustietoja verohallinnon toimeksiantosta tapahtuvaa tietojenkäsittelyä, tutkimusta, postitusta tai muita niihin verrattavia tehtäviä varten.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1992.*

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**sairausvakuutuslain 33 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 33 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (462/85), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

33 §

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, pantujen veroäyrien perusteella *kunnallisverotuksen yhteydessä*.

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, *vahvistettujen* veroäyrien yhteismäärän perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1992.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki**kansaneläkelain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

Vakuutetun vakuutusmaksu määrätään hänelle edelliseltä vuodelta, tulovuodelta, pantujen veroäyrien perusteella *kunnallisverotuksen yhteydessä*.

Vakuutetun vakuutusmaksu määrätään hänelle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, *vahvistettujen* veroäyrien yhteismäärän perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1992.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.